

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État — Belgia) — Antoine Boxus, Willy Roua (C-128/09), Guido Durllet i in. (C-129/09), Paul Fastrez, Henriette Fastrez (C-130/09), Philippe Daras (C-131/09), Association des riverains et habitants des communes proches de l'aéroport BSCA (Brussels South Charleroi Airport) (ARACH) (C-134/09 i C-135/09), Bernard Page (C-134/09), Léon L'Hoir, Nadine Dartois (C-135/09) przeciwko Région wallonne

(Sprawy połączone od C-128/09 do C-131/09, C-134/09 i C-135/09) ⁽¹⁾

(Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Zakres stosowania — Pojęcie szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego — Konwencja z Aarhus — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Zakres prawa do wniesienia skargi na akt ustawodawczy)

(2011/C 362/02)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Antoine Boxus, Willy Roua (C-128/09), Guido Durllet i in. (C-129/09), Paul Fastrez, Henriette Fastrez (C-130/09), Philippe Daras (C-131/09), Association des riverains et habitants des communes proches de l'aéroport BSCA (Brussels South Charleroi Airport) (ARACH) (C-134/09 i C-135/09), Bernard Page (C-134/09), Léon L'Hoir, Nadine Dartois (C-135/09)

Strona pozwana: Région wallonne

przy udziale: Société régionale wallonne du transport (SRWT) (C-128/09 i C-129/09), Infrabel SA (C-130/09 i C-131/09), Société wallonne des aéroports (SOWEAR) (C-135/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Belgia) — Wykładnia art. 1, 5–8 i 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny

skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L s. 5) i dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Wykładnia art. 6 i 9 Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1) — Uznanie za szczególne akty ustawodawstwa krajowego niektórych pozwoleń „ratyfikowanych” dekretem, których wydanie uwzględnione jest nadrzędnymi względami interesu ogólnego? — Brak pełnego prawa do wniesienia środka prawnego przeciwko decyzji w sprawie zezwolenia na przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko — Fakultatywny lub obowiązkowy charakter istnienia takiego prawa — Roboty związane z budową infrastruktury z wydłużeniem pasa startowego na lotnisku Liège-Bierset

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 5 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że z zakresu jej zastosowania są wyłączone jedynie przedsięwzięcia szczegółowo przyjęte przez szczególny akt ustawodawczy, w taki sposób, aby cele tej dyrektywy były osiągnięte w procesie ustawodawczym. Sąd krajowy powinien zbadać, czy te dwa warunki zostały spełnione, uwzględniając zarówno treść przyjętego aktu ustawodawczego, jak i cały proces ustawodawczy, który doprowadził do jego wydania, a w szczególności akty przygotowawcze i debaty parlamentarne. W tym względzie aktu ustawodawczego, który tylko po prostu „zatwierdza” istniejący akt administracyjny, ograniczając się do powołania się na nadrzędne względy interesu ogólnego, bez uprzedniego rozpoczęcia procesu ustawodawczego co do istoty, który umożliwiałby spełnienie tych warunków, nie można uznać za szczególny akt ustawodawczy w rozumieniu tego przepisu; nie jest więc on wystarczający, aby wykluczyć przedsięwzięcie z zakresu dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35.

2) Artykuł 9 ust. 2 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. i art. 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że:

— gdy przedsięwzięcie, które objęte jest zakresem zastosowania tych przepisów, zatwierdzono w drodze aktu ustawodawczego, powinna istnieć możliwość skierowania zgodnie z krajowymi zasadami proceduralnymi do sądu lub niezależnego i bezstronnego organu powołanego z mocy ustawy kwestii, czy ten akt ustawodawczy spełnia wymogi określone w art. 1 ust. 5 tej dyrektywy;

— w przypadku gdy nie istnieje możliwość wniesienia skargi na ten akt o charakterze i zakresie, jakie wskazano powyżej, każdy sąd krajowy orzekający w ramach swej właściwości winien przeprowadzić kontrolę opisaną w powyższym punkcie i ewentualnie wyciągnąć z niej konsekwencje, odstępując od stosowania tego aktu ustawodawczego.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-284/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Opodatkowanie dywidend — Dywidendy wypłacane spółkom mającym siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego oraz spółkom mającym siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Odmienne traktowanie)

(2011/C 362/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Blaschke, pełnomocnicy, profesor H. Kube)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 WE i art. 40 porozumienia EOG — Przepisy krajowe zwalniające całkowicie z podatku pobranego u źródła dywidendy wypłacane przez spółki zależne spółkom dominującym mającym siedzibę na terytorium kraju, podczas gdy w odniesieniu do spółek dominujących z siedzibą w innym państwie członkowskim lub w państwie Europejskiego

Obszaru Gospodarczego obwarowują to całkowite zwolnienie warunkiem osiągnięcia minimalnego progu udziałów spółki dominującej w kapitale spółki zależnej, określonego w dyrektywie Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6)

Sentencja

1) Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 56 ust. 1 WE, w ten sposób, że poddała dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą w innych państwach członkowskich, w sytuacji gdy nie został osiągnięty próg udziału spółki dominującej w kapitale spółki zależnej określony w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., opodatkowaniu wyższemu w wymiarze gospodarczym, od opodatkowania obejmującego dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą na jej obszarze.

2) Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., w ten sposób, że poddała dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą w Islandii i Norwegii opodatkowaniu wyższemu w wymiarze gospodarczym, od opodatkowania obejmującego dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą na jej obszarze.

3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Bari — Włochy) — Interedil Srl w likwidacji przeciwko Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Sprawa C-396/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Uprawnienie sądu niższej instancji do przedstawienia Trybunałowi pytania prejudycjalnego — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja międzynarodowa — Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika — Przeniesienie siedziby spółki do innego państwa członkowskiego — Pojęcie „oddziału”)

(2011/C 362/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Bari